

того домородство; назова го Юванъ и го причасти съ сваты-тѣ тайны; а въ благода-реніе Бога, въ това врѣмѣ отслужи литур-гіѣ, и като поучи доволно новопокръстены-тѣ и всички тѣ другы послѣдно, прости са съ мало и голѣмо, цѣлва ги и отиде си у дома, дѣто спокойно прѣдаде Богъ душѣ, и быде слѣдъ смърть-тѣ си Архыерей надъ Архыереи-тѣ и великій проповѣд-никъ на слово-то Божіе. Прѣстави са Ан-наріа въ 1-й день въ петнайсета и послѣднѣй годинѣ на царствованіе то Гратіаново. Свѣтый Василій великій начала да поучава и под-крѣпѣва черквѣ-тѣ Христова осемь години шесть мѣсеци и шестнайсеть дни; а жива отъ рожденіе-то си четыресѣть и пѣть го-дины.—Новокръстенный Евреинъ, като вида, че Св. Василій умрѣ, закри лице-то си, падна на нозѣ-тѣ мѣ и рече: О раке Божій, Ва-силіе, знаѣ, че и сега щаше да бѣдѣшь живъ само ако искаше. Въ това врѣмѣ при-стигна за погребеніе-то мѣ и Св. Григорій Назіанзинъ, кой-то много плака надъ гроб-ка Св. Василіа. Имаше оше и другы мнози-на Архыереи, кои съ псалмы и надгробны